

23. října jsem navštívila koncert dvou písničkářů, kteří si pro křest svých alb vybrali vysokoškolský AC klub, jehož sídlo je v Hradci Králové nedaleko farmaceutické fakulty. Původně měla být veřejnosti představena pouze nová deska **Jardy Čížka** s názvem "**Není na prodej**", ale **Pepa Nos** jakožto její kmotr využil situace a pokřtil i své "**Čtyři pravdy**". To bych ale předbíhala?

Večer odstartoval **Jarda Čížek** svou "popisovací" písní o stěhování. Pokud vím, tak kdysi se některým zlým jazykům nelíbila z důvodu její délky, ale řekněme si na rovinu, stěhování není žádná sranda a u Jardy tato píseň nedávno nabyla na aktuálnosti, protože se přestěhoval z Dobrušky do Hradce Králové a rozšířil tak řady umělecky nadaných "mechováků". Dále zazněly nejen písně z nového CD, ale i starší, některé s křesťanskou tematikou, některé lehce útočné a provokující. Nechyběla ani předělávka na známou lidovku "

Když jsem šel z Hradišťa

" pod názvem "

Když jsem šel z hospody

", nebo inovace internacionály "

Poslední runda

", kterou Pepa Nos komentoval tak, že Lenin je furt "krásnější" a pořád víc spí.

Ještě předtím, než začal hrát **Pepa Nos**, nadešel čas pokřtít již zmiňované desky. Pepa Nos tento akt zahájil slovy, že Madonna vydala 200 miliónů nosičů, naproti tomu Jarda Čížek dvacet, a přesto si radši poslechne Jardu než Madonnu. A jelikož Ivan Škaloud, který nad AC klubem drží ochrannou ruku, přispěchal se šampaňským, Pepa pokřtil desku s proslovem: "

Křtím tě ve jménu Madonny, Čížka a pana vedoucího

!" Následně byla pokřtěna i deska Pepy Nose "Čtyři pravdy", která obsahuje čtyři písně, jejichž délka je dohromady 13 minut. Zatím není k dostání, existuje pouze exemplář, který polykal šampaňské. Zbytek bublinatého nápoje byl poslán mezi obecnstvo do sálu, takže pár šťastlivců se na samotném křtu podílelo do slova a do písmene plnými doušky.

Pepa Nos toho v podstatě víc namluvil, než zazpíval. Možná se až příliš vracel ke svým soudním přím, kdy byl neprávem obviněn ze spolupráce s StB. Naproti tomu musím říct, že některé jeho filozofické úvahy, které vycházejí zejména z pobytu v Indii, byly velmi zajímavé, a když ne k zamyšlení, tak k pousmání. Hojné publikum se velmi dobře bavilo, zejména když Pepa spustil své "*Šmoulí disko*", se lidi div neváleli smíchy. Pak se na pódiu objevil znovu Jarda

Křest dvou desek dvou písničkářů

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 11 Listopad 2008 03:00

Čížek, jehož hraní bylo podpořeno tanečními kreacemi Pepy Nose a proluka v ladění i pár veršíky, které si Pepa na místě vymyslel, ale které jsou nepublikovatelné. Poté Pepa několika písněmi i celý večer zakončil.

Řekla bych, že publikum odcházelo na výsost spokojené a pár lidí i s cedéčkem. Ve mně se kromě příjemného zážitku, který jsem získala, zbořil jeden nesprávný pohled na jednoho písničkáře? Z televizních záznamů na mě Pepa Nos vždycky působil jako šílenec a nemohla jsem mu přijít na chuť. Něco je asi holt lepší zažít na vlastní kůži, než člověk vynese nějaký soud?